

כד:

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

מסורת הש"ס

(א) טהרות פ"ו מ"א,
(ב) (נמשנה ליתא),
(ג) קדושין פ"ט ד' (ז"ל
ולמוסר), (ה) נ"י כ"י,
(ו) ועוד ראה ר"י לפרש
טעמה דמ"ד מעלין כדי
שיהו עדים מצוין ליוחסין
וחזר ט' משום דלא תשמע
הכי בפסוק דקאמר ה"מ
בתרומה דעון מוסר, ת"י
ע"ג.

הגהות הב"ח

(ב) וְשֵׁנִי דָּוִד עַד עַמּוּד
כִּי כְּאֵדָם שְׂאוֹמֵר, גִּבּוֹר הָאֵל
כֹּסֵף עֲגֻלָּה עֲרוּסָה דָף מִחַ
מִן: 3

מוסף רש"י

[illegible]

בשכלי אומנותו בידו. חמר המביא תבואה למכור היה נושא בידו כלי היכר של מורה כגון מחק שמוחקין צה המדה והמציאה להצניע אותו נושא בידו כלי אומנות מכר והכא כגון שכלי אומנותו בידו של זה המזלזל את שלו דאקן סהדי שממכרה הביאה הלכך אין לו אלא גומל וזה יעיד עליו צברד צפתים:

הקדר. שהוא חזר: **הפנימונים**.
טוריות. כולה מתחלף ואחלה לקמיה:
כשלי אומנותו בידו. להיכר שהוא
 נושא: למוכר: **ממששם כן**.
 לבדוק ולקח: **ומשום חיפוי רשום**
הרכים. שנותנים בני אדם אכנים
 גדולות או יתדות לצדד הר"ר להחיות
 העגלות מהלוקח את הכתלים ומחוק
 שכן דוקותות את הר"ר וזה הנה
 קדירותיו אללס דחק גם הוא את
 הדך והעברין שם מתחבין כן
 ובגדלן עוברין על פני איורן ובגד
 עם האדן מעלים את ומעמלים את
 החלוצות: **כמעלין מתרומה ליוחסין**.
 רבי יהודה קבר הרואה שמעלין
 תרומה לתרומה נחוקת כהן מעד
 עליו בכל מקום שהוא כהן ומעלין
 אותו ליוחסין הלכן אם מחליטו
 תרומה הכי אהם מציאו להשיאו אשה
 וטעמיה לאו משום גומלין הוא ורען
 סברי כהן מעלין תרומה ליוחסין:
דאיסור מים. אם זו הוא לא הנה
 אוכל תרומה שהוא עון מיתה:
דאיסור עשה. כה חזכרו (במדבר ו)
 אם לא ורס ואלו הנה כלל עשה
 עשה: **גדולה ופסא**. שאין צד יכילן
 להוליא דבר מחזקו: **נקשו כחכם**
המפוסקים. שהיו הכנים כשרים. לפי
 שהסתחנ כנים גדולה בגוי' אהרן
 וילדו להם בגנים דרכמי כספר עורא
 והם חללים הורגים העולדים בגולה
 להתייחס כשעלין נפסלו. אפרת
 כגנין שני: **ויגאלו**. נפסלו. מלשון
 להם מנול (מלכ' א): **הפסא**.
 הוא נחמיה בן כחליה וכן כתוב כספר
 עורא (נחמיה ח): **עד עמוד כן**
לאורים וגו'. כאלם (א) שאומר
 לחזיר עד שיבא המשיח דלארים
 ותומים לא הוו כמקדש שני שנחמיה
 חמשה דברים כדאמרין כסדר יומא
 (דף כא): **מקדש הקדשים**. דוקא
 מקדש המקדש כפליהו אלל תרומה
 שהיו גבילין לה בגולה לא חל עליהו
 משום דחזקו בה: **קדשי הגבול**.
 תרומה שהיא טהומת גבולות חזן
 במקדש ולירושלים: **קדש כן** **קדשי**
הגבול. ומדאמר רבי יוחנן גדולה
 חוקה ש"מ נשיאות כפים נמי לא אקר
 עליהו שהרי חזקו בה גבולות:
 ואי סלקא דעקרין לא חלו **אוסקיהו**:
 והם העולין בתקנתם: **שאי הכא**.
 דליכא למישא דליסוקיהו דהא ריע
 חוקיהו שהרי הכל רואין שאר הכנים
 אוכלין קדשי המקדש והם אינן
 אוכלין קדשי היכר גדול שיש כגון
 ד' פסול. אלל שאר בני אדם כגון
 חזן הזה לעולם מעלין מנשיאות
סימא הכי. דעל דא סמך שיש כהן
 למי"ד מעלין תרומה ליוחסין:
 ואלא

בשבר אומנותו בידו. פירש רבינו חננאל זה שאומר עליו שהוא כהן יש בידו כלים משמשים כהן בטוהרה כגון כלי גללים כלי אבנים כלי אדמה שאין מקבלין טומאה שכל הרוצה כלים הללו צריך מתרחק ממנו מלגמאמו דומה שהוא כהן ולכן האלו ציודו מתרחק ממנו

ואיבער זיין אינעם רבי יהודה

ורבנן במעלין מתרומה
 ליוחסין קמ"פ"נ. ולא אתא לנטי
 אלא אלף דרבי יהודה אדרבי יהודה
 אבל דרבנן אלאנן לעולם קרין לתר
 בבשכלי אומנותו בידו ה"ה לתר
 שמואל מווארדין ומעיקרא היכי נני
 ויהיאר טעמא דר"י משום גומלין
 אלא בלא גומלין ע"כ סבר דרבי
 יהודה בשליש פקדון (תקמ דרבי
 דמעלין מתרומה ליוחסין ומיך ר"י
 ומעיקרא ס"ד דלי לאו טעמא משום
 גומליס לא היינו מסתידים את
 דרבנן מן התרומה לא דמינן מעלין
 כיון דמן הדין ראינן לחלוט ע"פ חזיו
 והלככה קודם היינו אומרים אין
 מעלין אפי"ז דגבי עבד אתר לקמן
 לנבי יהודה דאין חולקין לו תרומה
 ונעלין מעלין האם אין לו כך משא
 בספק של עבד זה אם אין חולקין
 לו תרומה בלא רבו וא"כ דמאז
 סברא פליגי לימרו תרומיה מעלין
 ונעלין שז עדים בתומה זו לימרו
 תרומיה דלא מעלין וז"ל נעורר אלא
 דמר סבר חשישן שמה ועלו מתרומה
 ליוחסין לפיכך הכריחו שז עדים
 ומר סבר דלא חשישין:

אמנה שבשטר קמסהדי. ול"ת

לא שנה חביבך למי
תרומה דמיחאכלא
כפיש דבפרהסיא אי
לא מחזיק אינש נפש
רב חסדא ורבי אבינא
אינ מעלין א"ל רב
מהו להעלות מנשיא
פלוגותא דרב חסדא
מאי א"ל אנא מתניתנא
אוריג^א גדולה חוקה
בני חביה בני הקין
מבנות ברוייל הגלעדי
אלה בקשו כתבם
ויגאלו מן הכהונה
אשר לא יאכלו מקדש
כהן לאורים ויחומים
בחזקתכם במה אף
בקרשי הגבול אף
ואי סלקא דעתך
ליוחסין הני כיון
לאסוקיהו שאני הכהן
לא תימא הכי למאן
ליוחסין כיון דאין
לאסוקיהו לא

לה נמי בדוכן כהנים שגבולים וימיהו קשה אחיה לא חשוי ס"ת
שקדק חזקתה הכן דלקמן ויש לומר דליכא למעשה דהנח ושייר
ונספר הישר פירש ר"מ דלאו בעצמות מוצח ממזד אירי אלא
נגזמן הפשט ויחזק דברים הכשרים בזרים דלא היו מניחין לעשות
דבר המותר והנאחז כפיס וס"מ לא אלוטרך למתני: **שנא"י** הבא
שאר קדשי מוצח ואלו אין אולכין וק"ק דמ"מ מיקש למ"ד מ
אחיה חשוי מיתחסי אומס אחר ליה בחיילי שיהי ישראל
למקדש פדרי מיערקת אחי אלוטקיהו הוה ליה למיפרך אחיה גנאל
היה לא מעיקרהו דהוה ס"ד דאש"י דרעי חקיהו ארבע

עין משפט
נר מצוה

פ א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 יא יב יג יד יו יז יח יט
 כ כא כב כג כד כה כו
 כז כח כט ל לא לב לג
 לד לה לו לז לח לט
 מ מא מב מג מד מה מו
 מז מח מט נ נא נב נג

תורה אור השלם

1. (סו) ומבני הכהנים
בני חביה בני הקיץ
בני ברזלי אשר לקח
ממנות ברזלי הגלעדי
אשה ויקרא על שמה:
(סב) אלה בשמו בתכם
המתחזשים ולא נמצאו
ויגאלו מן הכהונה
(סג) ויאמר התרשתא
להם אשר לא יאכלו
מקדש ויהיו עד עמד
בכה לאורים ולתמים:
עזרא כז-סו

תוספות רי"ד

[illegible]

(א) ויכבדוהו כבוד רב
הוא היה וכל ענין וכו' וכו'
קדושתו חסד ד"ה חסדו מה
הקדושתו מה' נע' מהו חסדו
נע' נשך חסדו מה' חסדו
חסדו חסדו: